

“El trasllat sanitari en emergències pediàtriques demana molta implicació”

Jesús Peiró Mateu (Molins de Rei, 1974) és un dels Tècnics en Transport Sanitari (TES) encarregat de les dues ambulàncies pediàtriques que hi ha a tot Catalunya. En aquesta entrevista ens explica les singularitats d'aquest servei que va néixer l'any 1995, que va ser pioner i ara és referent al sud d'Europa.

Des de quan et dediques al transport sanitari? Jo vaig començar com a voluntari a la Creu Roja de Molins de Rei quan tenia setze o disset anys. Tenia companys i amics que hi eren, i també m'atreia tot el món sanitari, especialment tot allò relacionat amb les ambulàncies i les emergències. Vaig començar d'una forma molt gradual, i poc a poc, amb els anys, vaig començar a fer transport sanitari en serveis secundaris -trasllats programats de pacients entre hospitals-, i després en serveis primaris, que serien les urgències i les emergències.

Ara d'aquests serveis “primaris” ja no se n'encarrega la Creu Roja... Sí, això va canviar a partir de l'any 2000, quan les competències del transport sanitari urgent van passar a pertànyer a un únic centre de caràcter autònom. En el cas de Catalunya és el SEM (Sistema d'Emergències Mèdiques), una empresa pública encarregada de gestionar i donar resposta a les demandes d'assistència d'urgència i emergència sanitària extrahospitalària. Llavors, tots els que portàvem ambulàncies a la Creu Roja vam passar a treballar per empreses de transport sanitari que optaven a concursos públics del SEM per a la prestació d'aquest servei. Més tard, també es va reglar la formació que havíem de tenir els conductors i es va crear una titulació oficial: el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Tècnic en Emergències Sanitàries. Això no vol dir que abans no ens forméssim, fèiem cursos de socorrisme, cursos que impartien les empreses mèdiques sobre els seus equips...

Com vas anar a parar al SEM pediàtric? En el context que t'acabo d'explicar jo vaig treballar a moltes empreses privades de transport sanitari, i una d'elles de nom Ambulàncies Domingo, l'any 2007, va adquirir mitjançant concurs públic el servei de transport interhospitalari pe-

Jesús Peiró, davant una ambulància d'emergències mèdiques

diàtric i neonatal del SEM Pediàtric. En aquesta empresa hi havia treballat el 2004, i com que necessitaven tècnics, van valorar la meua experiència i em van trucar per si m'interessava. No m'ho vaig pensar dues vegades, primer perquè el món de la pediatria m'interessava, i segon perquè, des de 1995, el SEM Pediàtric és un servei pioner a tot l'Estat que només existeix a Catalunya i treballar-hi suposa un gran prestigi.

“Treballar a un servei pioner com el SEM Pediàtric suposa un gran prestigi”

Quines funcions té el SEM pediàtric? El SEM Pediàtric és un recurs assistencial amb la capacitat d'estabilitzar i traslladar

pacients crítics des de qualsevol punt del territori català, configurat per realitzar serveis interhospitalaris, és a dir d'hospital a hospital. Som seixanta professionals entre metges/ses, infermers/es i tècnics/ques en emergències sanitàries, tots especialitzats en neonatologia i pediatria. Disposem de dues ambulàncies de suport vital avançat a dues bases, una situada a l'Hospital de la Vall d'Hebron i l'altra a l'Hospital Sant Joan de Déu. Cada ambulància compta amb tres tècnics en emergències sanitàries els quals cobrim per torns 24 hores al dia, 365 dies l'any, és a dir, que sempre estem disponibles. A l'hivern el servei es reforça amb una altra unitat de suport vital avançat, composta per un TES i una infermera. El darrer recurs del SEM pediàtric és un helicòpter medicalitzat que permet anar en un termini molt curt de temps allà on és necessari, amb professionals sanitaris de l'Hospital de Sant Pau i també de l'Hospital Parc Taulí.

Quines són les característiques d'aquestes ambulàncies pediàtriques? A més de sistemes de monitoratge, d'assistència respiratòria i de suport hemodinàmic, aquestes ambulàncies poden, des de l'any 2019, realitzar trasllats de pacients amb dispositius d'ECMO (Oxigenació amb Membrana Extracorpòria), els quals permeten substituir temporalment la funció del pulmó i/o del cor en pacients que pateixen malalties respiratòries o cardiològiques molt greus, i que no en tenen prou amb el suport vital convencional. En aquest sentit, els tècnics que configurem l'equip anem molt més enllà del transport sanitari, ja que la nostra figura ha evolucionat més enllà de només realitzar la conducció. Estem formats sanitàriament per ajudar a estabilitzar pacients, preparar tots els aparells electromèdics, i saber fer totes les tasques d'assistència i acompanyament que ens demanen els equips mèdics.

“Estem formats per estabilitzar pacients, preparar aparells i fer tasques d'assistència”

Com és la teva feina en aquesta unitat del SEM Pediàtric? En ser un servei especialitzat no tenim la freqüència de sortides que pot tenir una ambulància ordinària d'adults. Tanmateix, en cobrir el SEM pediàtric tot el territori català, els nostres serveis poden arribar a ser de sis, set o vuit hores, segons la complexitat del pacient i la distància. La majoria dels nostres serveis són trasllats de pacients entre hospitals, tot i que, si les unitats del SEM Pediàtric estem disponibles i hi ha una urgència vital pediàtrica ens poden activar

en qualsevol moment, per donar suport a d'altres unitats.

Ens en pots posar un exemple? Les urgències i patologies poden ser gairebé totes les que et puguis imaginar. Per exemple, el cas d'un nadó prematur que ha nascut a l'Hospital de Campdevàrol, que pesa 600 grams, i que cal estabilitzar-lo i traslladar-lo amb una incubadora dins l'ambulància cap a un hospital que disposi d'una UCI neonatal o pediàtrica. O infants acabats de néixer i que han patit alguna complicació durant el part com per exemple un distrès respiratori, o una aturada cardiorespiratòria. Les malalties neonatals poden ser moltíssimes. La nostra feina consisteix en traslladar el nadó o l'infant del centre sanitari on ha estat atès en primera instància, però que no disposa de l'equipament suficient i el personal necessari per continuar tractant-lo, i portar-lo cap a un centre que sí que el tingui. Sobretot traslladem nounats, lactants, i infants de sis, set, vuit o nou anys, aproximadament. Si bé en general la pediatria tracta els pacients menors de divuit anys, quan ja tenen deu anys, si el servei el pot fer una ambulància ordinària, ja no ens activen a nosaltres.

Per què es considera Catalunya tan avançada en transport sanitari pediàtric? El Sem Pediàtric és un servei pioner a tot el territori espanyol fundat l'any 1995, sent l'única comunitat autònoma amb un equip format i dedicat exclusivament al transport pediàtric i neonatal. En la major part de l'Estat el trasllat d'aquests pacients es realitza amb unitats d'adults, ja que no disposen d'una unitat específica terrestre que es dediqui única i exclusivament a aquest segment de pacients. El fet de ser pioners també fa que sovint ens cridin d'altres indrets per fer docència. L'abril passat, per exemple, ens van convidar a

Costa Rica per impartir un curs sobre transport sanitari pediàtric i neonatal.

“Traslladem infants als centres sanitaris per atendre'ls amb tots els recursos necessaris”

Hi ha algun trasllat que t'hagi marcat al llarg de la teva carrera? Són molts els que m'han marcat i no puc destacar-ne només un en especial. Però sí que et diré que els trasllats que m'agraden menys són aquells en què la patologia del pacient és provocada per maltractaments. Són situacions en les quals et preguntes: “Com és possible que això pugui passar?”. També he fet trasllats en situacions molt concretes que són molt complexes i que no t'explicaré perquè, de fet, no sé si es podrien publicar.

Quines qualitats consideres que s'han de tenir per treballar a les ambulàncies del SEM Pediàtric? Nosaltres ens belluguem per tot el territori català, i és clar, hi ha carreteres i carreteres... El que vull dir és que a vegades portes un nadó que pesa 600 grams i has d'adaptar la conducció al tipus de pacient que portes i a l'estat del sistema viari. D'altra banda, per ser un bon tècnic en emergències pediàtriques és bàsic el coneixement de tot el material mèdic que portes a l'ambulància: respiradors, bombes de perfusió -que serveixen per administrar medicaments per via intravenosa-, aparells d'òxid nítric -que es un gas vasodilatador per tractar la hipertensió pulmonar en els nadons-, etc. També és fonamental implicar-te amb l'equip mèdic en tot el que faci falta, per exemple, si s'ha d'intubar l'infant, o fer una reanimació, o preparar una me-

tresserra
ASSESSORIA JURÍDICA
LABORAL, FISCAL I COMPTABLE

ASSEGURANCES

- Empreses
- Autònoms
- Particulars

? dubtes

... estudi

✓ solucions!

Miquel Tort, 14, 2n. · Telfs. 93 668 22 25/93 668 23 00 · e-mail: tresserra@tresserra.cat · 08750 MOLINS DE REI

El SEM Pediàtric català, amb Peiró, va impartir un curs a Costa Rica el passat abril

dicació, o posar a punt els equips d'electromedicina... Finalment, cal portar molt bé tot el que és la comunicació, coordinació i organització amb la Central de Coordinació Sanitària (CECOS) del SEM. Actualment hi ha molts tipus d'ambulàncies, i a part de la formació reglada que has de tenir com a Tècnic en Emergències Sanitàries, segons el tipus de servei en el que estiguis hauràs d'especialitzar-te. En el meu cas, he hagut de fer cursos de reanimació neonatal i pediàtrica, cursos d'utilització, muntatge i desmuntatge dels materials i equipaments que portem a l'ambulància, cursos per ajudar els equips mèdics a realitzar les tècniques d'estabilització del pa-

cient, i formació continuada en cursos de simulació.

“El servei és bastant dur i t'has d'implicar amb l'equip mèdic en tot el que faci falta”

Et veus la resta de la teva vida laboral fent aquesta feina? El servei en el que treballem és bastant dur, t'hi has d'implicar molt, i no pots assegurar que hi seràs

sempre. Jo ara estic bé, però potser d'aquí cinc o deu anys, o fins i tot d'aquí a dos anys, és possible que decideixi marxar a un servei més tranquil. Mai se sap.

No puc desapropiar-me que et tinc aquí per preguntar-te per la teva afició a les fotografies antigues de Molins de Rei... Sí, jo vaig crear la pàgina de Facebook “Molins del passat” que té gairebé quatre mil seguidors, i la seva versió a Instagram, que en té gairebé tres mil. Tot va començar com una afició a col·leccionar imatges antigues de la vila i quan l'any 2017 les vaig publicar a les xarxes socials em vaig adonar que hi havia molt d'interès en el tema. L'objectiu és recordar temps i vivències passades de Molins de Rei, i al mateix temps oferir als joves un lloc on puguin veure i aprendre com era antigament la nostra vila. Com que jo sóc del 1974, ha estat fonamental la col·laboració i l'ajut que he rebut de persones més grans. Especialment vull destacar la col·lecció que em va facilitar el malaguanyat Josep Raventós Cartró, i les aportacions del col·laborador d'El Llaç Vicenç Joan Camps, que cada dilluns i cada dijous m'envia imatges antigues de la vila del seu arxiu personal. De fet, convido a tothom qui tingui imatges antigues a que me les envii per compartir-les i així enriquir-nos entre tots: molinsdereidelpassat@gmail.com. La pràctica esportiva del futbol que fan els meus fills, i el manteniment d'aquestes pàgines a les xarxes socials, són el que m'ajuda a desconnectar de la feina!

ÀNGEL BEUMALA

guinotprunera
SERVEIS IMMOBILIARIS DES DE 1905

AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA
GESTIÓ DE PATRIMONIS
ADMINISTRACIÓ DE
COMUNITATS

MOLINS DE REI

Pl. Catalunya, 14
T.93 668 17 77

www.guinotprunera.com

